

finançament fins a l'import màxim de la suma de les quantitats que correspon a cada un dels ajuntaments que les integren.

A este efecte, la sol·licitud serà presentada per un dels ajuntaments i, a fi de no superar l'import màxim previst, s'identificarà en el moment de la presentació de la sol·licitud el cost del projecte de cada un dels ajuntaments integrats en l'agrupació.

La presentació de les sol·licituds inclourà els acords de tots els ajuntaments participants, d'acord amb el que preveu l'article 5.2. A l'ajuntament responsable de la presentació de la sol·licitud li correspondrà el compliment dels requisits sobre adjudicació i justificació de les obres segons el que disposa este reial decret llei.

Disposició addicional quarta. *Cooperació de les diputacions provincials, consells i cabildos insulars.*

En compliment del que preveu l'article 36.1 b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local, les diputacions provincials, els consells insulars i els cabildos insulars prestaran assistència i cooperació jurídica i tècnica als municipis per a la preparació i gestió de les sol·licituds de finançament d'obres regulades en este reial decret llei.

Disposició addicional cinquena. *Informació.*

El Ministeri d'Administracions Públiques comunicarà a les diputacions provincials, els consells insulars i els cabildos insulars, així com a les diputacions forals del País Basc i a les comunitats autònomes, la relació de projectes adjudicats en els municipis corresponents al seu àmbit territorial.

Disposició addicional sexta. *Exigència de classificació.*

A partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, no serà exigible la classificació en els contractes d'obres de valor inferior a 350.000 euros.

Disposició addicional setèima. *Identificació de la font de finançament.*

En els projectes finançats amb càrrec al Fons regulat en este reial decret llei haurà de fer-se constar, en lloc visible, la llegenda «Fons d'Inversió Local per a l'Ocupació – Govern d'Espanya».

Disposició addicional octava. *Model de presentació de sol·licituds.*

Amb caràcter previ a la data d'inici de la presentació de sol·licituds a què es referix el títol I, el secretari d'estat de Cooperació Territorial dictarà una resolució en què s'establirà el model per a la presentació de sol·licituds, així com les condicions per a la seua tramitació i la justificació dels fons aprovats.

Disposició final primera. *Plec tipus de clàusules administratives.*

Per a facilitar la tramitació dels corresponents expedients, en el termini de quinze dies comptats des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat elaborarà i farà públic un plec tipus de clàusules administratives que els ajuntaments interessats podran utilitzar per a la preparació de la documentació necessària per a licitar i contractar les obres finançades amb càrrec al Fons d'Inversió Local.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

Es faculta els titulars dels ministeris d'Economia i Hisenda i d'Administracions Públiques a adoptar les disposicions necessàries per a l'aplicació i desenrotllament del que preveu el present reial decret llei.

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

El present reial decret llei es dicta a l'empara de les competències estatals previstes en els apartats 1r, 13è, 14è i 18è de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicat en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 28 de novembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19660 *LLEI ORGÀNICA 2/2008, de 4 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, complementària de la Llei per a l'Execució en la Unió Europea de Resolucions que imposen sancions pecuniàries. («BOE» 293, de 5-12-2008.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La Llei 1/2008, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries, estableix en l'article 4 la competència dels jutges penals per a l'adopció de les mesures previstes en la dita llei quan Espanya siga Estat d'execució de les resolucions objecte d'esta regulació. Per este motiu, és necessari modificar la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, que enumera les competències dels òrgans jurisdiccionals.

Així, en primer lloc, ha d'afegir-se en l'apartat 2 de l'article 89 bis de la dita llei l'atribució als jutjats penals de la competència per al compliment de les resolucions que imposen sancions pecuniàries per la comissió d'infraccions.

Esta nova competència obliga també a modificar el número segon de l'article 65 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que fins ara atribuïa a la Sala Penal de l'Audiència Nacional l'execució de sentències dictades per tribunals estrangers. Amb l'aprovació de la Llei 1/2008, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries, ha de preveure's, en el dit article, la possibilitat que es pugui encomanar l'execució de determinades resolucions procedents de les autoritats competents d'altres estats membres a altres òrgans judicials.

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.*

La Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, queda modificada com seguix:

U. Es modifica el número 2n de l'article 65, que queda redactat de la manera següent:

«2n. Dels procediments penals iniciats a l'estranger, de l'execució de les sentències dictades per tribunals estrangers o del compliment de pena de presó imposada per tribunals estrangers, quan en virtut d'un tractat internacional corresponga a Espanya la continuació d'un procediment penal iniciat a l'estranger, l'execució d'una sentència penal estrangera o el compliment d'una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, excepte en aquells casos en què esta llei atribuïska alguna d'estes competències a un altre òrgan jurisdiccional penal.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf al final de l'apartat 2 de l'article 89 bis, amb la redacció següent:

«Correspon, així mateix, als jutjats penals l'execució de les sentències dictades en causes per delictes pels jutjats d'instrucció, i el reconeixement i l'execució de les resolucions que imposen sancions pecuniàries transmeses per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, quan estes hagen de complir-se en territori espanyol.»

Tres. S'afeg un nou paràgraf al final de l'apartat 3 de l'article 89 bis, amb la redacció següent:

«Correspon, així mateix, als jutjats centrals penals l'execució de les sentències dictades en causes per delictes pels jutjats centrals d'instrucció.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor al cap de vint dies de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 4 de desembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19661 LLEI 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució en la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries. («BOE» 293, de 5-12-2008.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'objectiu, establert en el Tractat d'Amsterdam, de crear un espai de llibertat, seguretat i justícia en la Unió Europea, ha exigut un important esforç amb vista a incrementar la cooperació judicial entre els estats membres.

En este sentit, el principi de reconeixement mutu de resolucions judicials es reconeix com la base de l'espai

judicial europeu, des que va ser consagrat en el Consell Europeu de Tampere com la «pedra angular» de la cooperació judicial en matèria civil i penal en la Unió Europea. Este principi es basa en la confiança mútua que les resolucions que es reconeixen i executaran complixen plenament les exigències bàsiques de legalitat i proporcionalitat en tots els països comunitaris.

La primera vegada que es va incorporar a un instrument jurídic de la Unió el principi de reconeixement mutu va ser en ocasió de la Decisió Marc 2002/584/JAI del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'orde de detenció europea i als procediments d'entrega entre estats membres, incorporada al dret espanyol a través de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega, i de la Llei Orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

Posteriorment, va tindre lloc l'aprovació de la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, recentment incorporada al nostre dret per mitjà de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, complementada per la Llei Orgànica 5/2006, de 5 de juny.

El tercer pas en este procés dirigit a l'increment de la cooperació judicial a través del principi de reconeixement mutu ha sigut donat de nou amb l'aprovació d'un instrument jurídic, en este cas la Decisió Marc 2005/214/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries. Esta iniciativa es correspon amb la conclusió núm. 37 del Consell de Tampere i la mesura núm. 18 del Programa de mesures destinat a posar en pràctica el principi de reconeixement mutu, que es referix a l'«elaboració d'un instrument que permeta garantir la recaptació per l'Estat de residència de les multes imposades amb caràcter definitiu per un altre Estat membre a persones físiques o jurídiques».

A través d'esta llei es pretén, per tant, incorporar al dret espanyol l'esmentada regulació, a fi de garantir a Espanya la màxima cooperació judicial amb la resta d'estats membres de la Unió Europea.

II

L'objecte d'esta norma consistix, en primer lloc, a regular el procediment a través del qual es transmetran, per part de les autoritats judicials espanyoles, aquelles resolucions fermes per les quals s'exigisca el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, a altres estats membres de la Unió Europea. I, en segon lloc, a establir el mode en què les autoritats judicials espanyoles reconeixen i executaran estes resolucions quan els siguen transmeses per un altre Estat membre.

Això tindrà lloc en aquells supòsits en què la persona sancionada posseïska propietats, obtinga ingressos o tinga la residència habitual o la seu en un altre Estat membre de la Unió Europea diferent d'aquell en què ha sigut dictada la resolució.

En este sentit, és necessari aclarir que el terme sanció pecuniària es referix no sols a aquella quantitat de diners exigida en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció, sinó també a la imposada en la mateixa resolució en concepte de costes judicials, com a compensació en benefici de les víctimes o destinada a un fons públic o organització de suport a les víctimes. A més, les sancions imposades poden derivar de la comissió d'una infracció de caràcter penal o administratiu.